

- po druhé je nedostatočné odôvodniť rozhodnutie, podľa ktorého sa ochranná známka nepoužívala pre výživové doplnky nie na lekárske použitie, tvrdením, že niektoré dôkazy svedčia proti tejto klasifikácii bez spresnenia, pre ktoré výrobky sa inak mala ochranná známka používať,
- po tretie neexistuje nijaké iné preskúmanie otázky, či „pastilky na cmúľanie“ uvádzané na trh pod ochrannou známkou sú výživové doplnky (nie na lekárske použitie) a nebolo vysvetlené, prečo nebolo urobené toto odlišné preskúmanie.

Ďalej odvolateľ uvádza nesprávne právne posúdenia vo výklade a v uplatnení článku 51 ods. 1 písm. a) a ods. 2 NOZÚ:

- po prvé, nesprávne preskúmanie článku 51 ods. a) a ods. 2 NOZÚ; nebolo preskúmané, či sa ochranná známka, v podobe, v akej bola zapísaná alebo v podobe z niektorých podôb odlišných od zapísanej podoby, ktorá nemá nijaký vplyv na rozlišovaciu spôsobilosť (článok 15 ods. 1 písm. a) NOZÚ, používala pre výživové doplnky nie na lekárske použitie,
- po druhé klasifikácia ochrannej známky ako opisného údaju v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) NOZÚ, pretože odvolateľ si fakticky nezachoval nijakú možnosť používať ochrannú známku bez opisného charakteru ako ochrannej známky pre výrobky „Cystus“, ktoré spočívajú na rastline *Cistus Incanus*, hoci v rámci preskúmania podľa článku 51 ods. 1 písm. a) ods. 2 NOZÚ mal Všeobecný súd rozhodnúť, že ochranná známka mala aspoň priemernú rozlišovaciu spôsobilosť.

Navyše odvolateľ poukazuje na odporujúce si a nedostatočné odôvodnenie pri konštatovaní o neexistencii riadneho používania pre výživové doplnky nie na lekárske použitie ochrannej známky Európskej únie č. 001273119 „Cystus“ v súlade s článkom 51 ods. 1 písm. a) ods. 2 NOZÚ:

- na jednej strane ide o protirečenie, ak sa konštatuje, že pravopisnú chybu ochrannej známky spočívajúca v uvedení „y“ namiesto „i“ nepostačuje na preukázanie jej používania ako ochrannej známky Únie a zároveň sa tvrdí, nebol zistený nijaký absolútny dôvod zamietnutia zápisu v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. c) NOZÚ,
- na druhej strane ide o nedostatok odôvodnenia, lebo Všeobecný súd neodôvodňuje prečo určitá podoba používania ochrannej známky nespĺňa požiadavky článku 51 ods. 1 písm. a) a ods. 2 NOZÚ.

Nakoniec odvolateľ vytýka Všeobecnému súdu nesprávne právne posúdenie vo výklade a v uplatnení článku 75 druhej vety NOZÚ: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nesprávne pripustil, že odvolací senát nemal nijakú pripomienku k údajnému absolútnemu dôvodu zamietnutia zápisu v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. c) NOZÚ.

(¹) Nariadenie (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

Odvolanie podané 25. apríla 2017: Mast-Jägermeister SE proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 9. februára 2017 vo veci T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Mast-Jägermeister SE (v zastúpení: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľky

- zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu z 9. februára 2017 vo veci T-16/16, ktorým sa zamieta žaloba a ukladá žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania,
- v prípade, že bude o odvolaní rozhodnuté ako o dôvodnom, vyhovieť prvému a tretiemu návrhu predloženému v prvostupňovom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie je podané proti rozsudku Všeobecného súdu z 9. februára 2017 vo veci T-16/16, v rámci ktorej Všeobecný súd skúmal požiadavky týkajúce sa vyobrazenia dizajnu na účely určenia dňa podania konkrétne prihlášok dizajnu č. 2683615-0001 a č. 2683615-0002 (poháre).

Napadnutým rozsudkom údajne došlo k porušeniu článku 46 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkami 36 a 38 uvedeného nariadenia v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že zo zmyslu a z účelu týchto ustanovení vyplýva, že prihlášky sa nesmú posudzovať ako prihlášky dizajnu Spoločenstva, ak EUIPO dospeje k záveru, že predmet ochrany prihlášky dizajnu je neurčitý a nejasný. Význam určenia dňa podania dizajnu však pre prihlasovateľa spočíva v tom, že vyobrazenie dizajnu nemožno podmieniť striktnými požiadavkami, a že na účely uznania dňa podania v zmysle článku 38 nariadenia č. 6/2002, článok 36 ods. 1 písm. c) vyžaduje len predvedenie fyzickej kvality vyobrazenia dizajnu.

Na rozdiel od toho, čo tvrdí Všeobecný súd, z článku 4 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 2245/2002 v spojení s článkom 10 ods. 1 písm. c) a ods. 2 uvedeného nariadenia údajne už nič iné nevyplýva. Keďže z týchto ustanovení vyplýva, že vyobrazenie dizajnu má mať dostatočnú kvalitu na to, aby bolo možné jasne rozlíšiť všetky detaily predmetu, o ktorého ochranu sa žiada, tieto ustanovenia sa týkajú iba fyzickej kvality vyobrazenia, ktoré sa má predviesť. Je to tak konkrétne v prípade, ak zohľadníme skutočnosť, že len prihlasovateľovi prislúcha, aby vymedzil predmet prihlášky, teda to, o čo sa žiada ochrana. Napokon konečný rozsah ochrany dizajnu v každom prípade stanoví jedine a výlučne súd rozhodujúci o žalobe o porušení.

V prípade, že by dizajn mohol vyvolávať právnu neistotu, pokiaľ ide o jeho vyobrazenie, možno zápis zamietnuť, ale nemôže zrušiť uznanie dňa podania prihlášky, ktorý má pre prihlasovateľa veľký význam vzhľadom na pravidlá článku 4 písm. A Parížskeho dohovoru týkajúcich sa prioritného práva vyplývajúceho z podania prvej prihlášky.

V tomto zmysle Všeobecný súd údajne jednoznačne zanedbal znenie odlišných pravidiel článku 46 ods. 2 a 3. Podľa článku 46 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa prihláška nebude posudzovať ako prihláška dizajnu Spoločenstva len v prípade, že sa nezrovnalosti týkajú podmienok uvedených v článku 36 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Pokiaľ ide o vyobrazenie dizajnu, článok 36 ods. 1 uvedeného nariadenia len požaduje, aby malo toto vyobrazenie kvalitu, ktorá sa má predviesť. Podľa článku 46 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 ostatné nezrovnalosti, najmä tie, ktoré vyplývajú z uplatnenia nariadenia č. 2245/2002, by mohli viesť k zamietnutiu prihlášky až po stanovení dňa podania prihlášky. To údajne vyplýva z odkazu uvedeného v článku 46 ods. 3 na článok 45 ods. 2 písm. a) v spojení s článkom 36 ods. 5 nariadenia č. 6/2002.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 15. mája 2017 – Ramazan Dündar a i./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Vec C-253/17)

(2017/C 300/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Žalovaná: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Prejudiciálne otázky

Predseda Súdneho dvora Európskej únie uznesením z 20. júna 2017 nariadil výmaz veci z registra Súdneho dvora.
